

DIỄN VĂN BẾ MẠC CỦA TỔNG PHỤ MAURO-GIUSEPPE LEPORI

TỔNG CÔNG NGHỊ DÒNG XITÔ

Ariccia, từ ngày 21 tháng 10 năm 2022

Anh chị em rất thân mến,

Chúng ta đã tới phần bế mạc Tổng công nghị này. Chắc chắn rằng chúng ta đã thấm mệt, bởi vì những công việc rất bận rộn, và kèm theo không ít vấn đề về sức khỏe đối với chúng ta, hoặc ít nhất là chúng đe dọa sức khỏe của chúng ta trong những ngày này. Chúng ta cũng đã bị thử thách bởi những khoảnh khắc hết sức căng thẳng giữa chúng ta, bởi điều đó thì thật là đúng, và thậm chí là cần thiết phải có trong một Tổng công nghị, bởi vì đây không phải là một “kỳ nghỉ của người dân thành Rôma”, mà là một tiến trình xây dựng liên tục của toàn Dòng chúng ta. Công trường luôn rộng mở, luôn hoạt động sôi nổi trong mọi Hội dòng, trong mọi cộng đoàn, trong mỗi chúng ta, vì công trình mà chúng ta đang tận tụy chính là mở mang Nước Chúa trong lịch sử. Hoạt động là bước theo Đức Giêsu Kitô, Đấng trong Nhiệm Thể của Người, tức là Giáo hội, thể theo kế hoạch yêu thương của Chúa Cha, bao trùm toàn bộ lịch sử thế giới, lịch sử nhân loại, để dẫn dắt tất cả chúng ta đến sự sống muôn đời (x. Tu luật, chương 72,12). Công việc này được hoạt động bởi Chúa Thánh Thần, Đấng là Thần Khí của sự hiệp thông trong tình yêu thương, giúp chúng ta có thể hành động theo sự thật trong tình bác ái (x. Ep 4,15).

Tình huynh đệ mà chúng ta thấy đang gia tăng giữa chúng ta trong những ngày này là bằng chứng rằng, Chúa đã nhận lời cầu xin ơn Chúa Thánh Thần xuống trên chúng ta, vượt quá mọi điều dám ước mong. Giữa chúng ta đã xảy ra một điều gì đó lớn lao hơn điều chúng ta nỗ lực và ước mong. Ân sủng đã hoạt động và làm việc, ân sủng của tình hiệp thông huynh đệ, của sự khôn ngoan, của niềm hân hoan không bao giờ làm chúng ta hết ngạc nhiên. Thiên Chúa thấu rõ và luôn muốn hoạt động giữa chúng ta và trong chúng ta nhiều hơn khả năng của chúng ta. Đó chính là đặc sủng, là hồng ân mà Thiên Chúa luôn quảng đại ban tặng dồi dào cho chúng ta. Trong những ngày này, chúng ta đã được kinh nghiệm đối mới rằng, chính đặc sủng Xitô đã liên kết chúng ta lại với nhau, cũng như với các thành viên khác của Gia đình Biển Đức và Xitô, ân sủng vẫn luôn sống động và liên tục được canh tân, không phải vì chúng ta, nhưng vì Thiên Chúa nhân hậu với chúng ta và với tất cả mọi người, và cùng với chúng ta, Thiên Chúa dành cho tất cả mọi người.

Vì thế, thái độ mà chúng ta luôn được mời gọi để làm bùng cháy trong ta, đó là lòng tri ân đối với Thiên Chúa và biết ơn nhau. Lòng biết ơn chính là hy lễ của con cái dâng lên Thiên Chúa là Cha nhân lành, bởi vì: “Muôn ngàn đời Chúa vẫn trọn tình thương” (Thánh vịnh 136 [135]), bởi vì một lần nữa, Thiên Chúa chào đón tất cả chúng ta, ôm trọn tất cả chúng ta và chúng ta bám chặt vào Thiên Chúa, Người siết chặt chúng ta lại với nhau, thậm chí hơn nữa, giả như chúng ta có bị chia rẽ, bị chia cắt như hai người con trong dụ ngôn về người cha nhân hậu (Lc 15,11-32), bị chia rẽ trong tình cảm, trong việc xét đoán nhau, bị chia rẽ bởi những lỗi lầm, bởi sự mong manh của chúng ta, và trên hết, đó là bởi tính kiêu ngạo luôn làm suy yếu tâm hồn chúng ta. Theo kinh nghiệm về sự bao bọc của người cha, sự hiệp nhất huynh đệ được kết hợp lại, được tái

sinh, được phục sinh, như mặt trời xua tan đêm tối và sương mù dày đặc che khuất tầm mắt chúng ta.

Chúng ta cảm nghiệm được cái ôm ấm áp này của vị Cha Chung trong buổi tiếp kiến Đức Giáo hoàng Phanxicô vào ngày 17 tháng 10 vừa qua [năm 2022]. Chúng ta có thể cảm nhận được rằng, cuộc gặp gỡ với Đức Giáo hoàng, sự chào đón và lòng ưu ái của ngài, các huấn từ của ngài, đã làm tươi mới trong tâm hồn chúng ta và trên khuôn mặt chúng ta, vì niềm vui sướng khi được ở bên nhau, khi cùng nhau bước đi. Đức Giáo hoàng đã đánh thức lại niềm hy vọng trong chúng ta, một niềm hy vọng mà ma quỷ muốn đánh cắp khỏi chúng ta. Đức Giáo hoàng đã nói với chúng ta rằng: “Điều cốt yếu là đừng để cho ma quỷ cướp đi niềm hy vọng của chúng ta! Điều trên hết mà ma quỷ tìm kiếm, đó là chúng muốn đánh cắp niềm hy vọng”.

Quả thật, cám dỗ lớn lao đối với chúng ta cũng như đối với toàn thể Giáo hội là đánh mất niềm hy vọng, sống một cách hèn hạ như một muốn dập tắt các đặc sủng nơi chúng ta. Và hơn nữa, chúng ta đánh mất niềm hy vọng bằng cách sống kiêu ngạo của riêng mình, sức sống được ban cho chúng ta, mà như thể đó là công lao của chúng ta chứ không phải là một ân huệ của Thiên Chúa ban tặng để phục vụ tất cả mọi người. Thánh phụ Biển Đức mời gọi chúng ta rằng, tuyệt đỉnh của mọi việc lành và các nhân đức, đó là “đừng bao giờ thất vọng về lòng thương xót của Thiên Chúa” (Tu luật, chương 4,74). Nền tảng vững chắc nơi niềm hy vọng của chúng ta, một tảng đá hết sức vững chắc để đặt niềm hy vọng, đó là lòng Chúa xót thương, là sự dịu dàng của Thiên Chúa Cha, lòng hiền hậu khiêm nhường của Đức Kitô, là Ôn an ủi của Chúa Thánh Thần. Các linh phụ và các linh mẫu trong ơn gọi của chúng ta, như thánh phụ Bênêđô chẳng hạn, mời gọi chúng ta, hãy dùng vẻ đẹp và nghị lực để tái khám phá niềm hy vọng vững chắc của đức tin nơi lòng từ ái của Thiên Chúa dành cho chúng ta, để tái khám phá tình bạn hữu với Thiên Chúa, điều mà chúng ta luôn có thể tìm thấy được, điều đó tái tạo và nuôi dưỡng tình thân hữu giữa chúng ta đối với nhau.

Với hy vọng đó, chúng ta cần phải xuất phát lại ngay từ Tổng công nghị lần này, để mang niềm hy vọng đến cho tất cả các anh chị em của mình, cho tất cả những ai được giao phó cho chúng ta, qua nhiều cách, trong cộng đoàn của chúng ta, hoặc trong việc mục vụ, trong việc giáo dục, trong sự chào đón và sứ vụ truyền giáo, trong mọi công việc được ủy thác cho chúng ta. Ngay cả tất cả các tài liệu mà chúng ta đã quản lý để xây dựng hoặc để canh tân, để hỗ trợ đời sống của toàn Dòng, sự quản lý tốt của Hội dòng, sự hiệp thông giữa các Hội dòng và các cộng đoàn, sự hình thành và khả năng phát triển hoặc giảm bớt, với niềm vui Phục Sinh, tất cả những tài liệu này sẽ không phục vụ được, sẽ chẳng là gì cả nếu chúng không giữ vững niềm hy vọng của chúng ta nơi Chúa Thánh Thần, “là Thiên Chúa và là Đấng ban sự sống” (*Kinh Tin Kính*).

Để giữ cho niềm hy vọng sống động mà chúng ta được mời gọi để cùng nhau bước đi, cùng đỡ nâng nhau, cùng động viên nhau, cùng sửa lỗi huynh đệ cho nhau nếu chúng ta đi chệch đường hoặc đang gặp hiểm nguy. Chúng ta được mời gọi để lắng nghe nhau mà không sợ sự khác biệt giữa chúng ta, nhằm duy trì một niềm hy vọng sống động. Khi lắng nghe với sự thật, chúng ta luôn khám phá ra rằng, giữa chúng ta có một yếu tố hiệp thông và tình bạn hữu sâu sắc hơn bất cứ điều gì có thể chia rẽ chúng ta. Chúa Giêsu ở giữa chúng ta thì luôn mạnh mẽ và chân thật hơn sự dữ muốn chia rẽ chúng

ta với nhau. Chúng ta đừng mệt mỗi khi cảm nghiệm được cuộc chiến thắng của Đức Kitô ở giữa chúng ta, ở giữa các cộng đoàn của chúng ta!

Điều tôi nhận ra rằng kể từ khi tôi lắng nghe bài huấn từ mà Đức Giáo hoàng Phanxicô đã nói với chúng ta trong buổi tiếp kiến ngày 17 tháng 10 vừa qua, [năm 2022], mà chúng ta không bao giờ mệt mỗi khi đọc lại, tôi nhận ra rằng những lời của Đức Giáo hoàng như là bản tóm lược đẹp nhất và hữu ích nhất trong Tổng công nghị của chúng ta. Đức Giáo hoàng nhấn mạnh đến đặc sủng, ơn gọi, sứ vụ của chúng ta một cách thật tuyệt vời. Ngài đã cho chúng ta thấy tất cả vẻ đẹp của hành trình mà chúng ta được mời gọi *một đi chung cùng nhau*. Ngài nhắc nhở chúng ta rằng sự hiệp thông tự nó đã là mục tiêu của cuộc hành trình rồi, là một đích điểm mà chúng ta đạt tới ngay lập tức, bởi vì nó là hành trình bước theo Đức Giêsu, Đấng là nguồn gốc, là bản thể, là niềm vững vàng, là sự viên mãn của mỗi hiệp thông Ba Ngôi được ban cho chúng ta, nhờ Đức Kitô và trong Đức Kitô.

Diễn tả “phụ đề” được đặt tên cho Dòng Xitô của chúng ta, đó là “chung phép”, Đức Phanxicô nhắc nhở chúng ta về huyền nhiệm cốt lõi về ơn gọi *chung* của chúng ta: đó là việc cùng nhau chiêm ngắm Chúa Giêsu Kitô, Đấng đã sống trong tất cả những bước hành trình của cuộc sống.

Đức Giáo hoàng đã nói với chúng ta rằng:

“Do đó, *việc tuân giữ luật chung phép*, giống như *cùng nhau bước* theo Đức Giêsu, để ở với Người, lắng nghe Người, “*chiêm ngắm Người*” ... Hãy dõi theo Chúa Giêsu như một đứa trẻ dõi theo cha mình, hoặc dõi theo người bạn thân thiết nhất của mình. Việc quan sát Chúa Giêsu: về cách thức hoạt động, về dung mạo của Người, đầy yêu thương và bình an, dù đôi khi Người phần nộ trước sự giả hình và khép kín, Người cũng gặp rắc rối và nỗi đau trong giờ khổ nạn. Và việc quan sát này không phải là một sự riêng lẻ, mà là cùng nhau thực hiện trong cộng đoàn. Mỗi người thực hiện điều đó với tốc độ của riêng họ, chắc chắn, dù mỗi người đều có một lịch sử độc đáo của riêng mình và không thể lặp lại, nhưng là cùng nhau bước đi. Giống như Nhóm Mười Hai Tông đồ, những người luôn ở với Đức Giêsu và bước đi với Chúa, các ngài đã không tự chọn nhau, nhưng chính Chúa đã chọn các ngài. Không phải lúc nào cũng dễ dàng sống hòa hợp với nhau: bởi họ rất khác nhau, mỗi người đều có những “khía cạnh” và niềm kiêu hãnh riêng của mình. Chúng ta cũng vậy, và để cùng nhau tiến bước trong sự hiệp thông thì không phải là điều dễ dàng. Tuy nhiên, hồng ân thánh hiến mà chúng ta đã đón nhận không bao giờ hết kinh ngạc, và mang lại cho chúng ta niềm hân hoan: chúng ta được quy tụ trở thành cộng đoàn của Chúa, như chúng ta đang thể hiện, dù không hoàn hảo, không đồng nhất, không, không phải như thế, nhưng *chúng ta được Chúa quy tụ*, được tham gia, được kêu gọi hiệp hữu và cùng nhau bước theo Đức Giêsu, là vị Tôn Sư và là Đức Chúa của chúng ta” (*Buổi tiếp kiến*, ngày 17.10.22).

Toàn bộ bài huấn từ của Đức thánh cha Phanxicô sẽ phải đồng hành với chúng ta trong những năm tháng sắp tới đây, chúng ta sẽ phải suy gẫm về những huấn từ trên đây, và cùng nhau đào sâu các huấn từ đó, chính xác như một sự tổng hợp những gì Tổng công nghị lần này đã cho chúng ta được sống và được hiểu. Buổi tiếp kiến với Đức thánh cha là một phần không thể thiếu của Tổng công nghị lần này và là trọng tâm của nó. Như thể chính thánh Phêrô đến nói chuyện giữa chúng ta, xác nhận đức tin của chúng ta, canh tân tình bác ái huynh đệ giữa chúng ta và thắp lên lại niềm hy vọng cho chúng

ta. Trong thời gian sớm nhất có thể, chúng ta sẽ cung cấp bài phát biểu của Đức Giáo hoàng bằng tất cả các ngôn ngữ trong toàn Dòng. Và tôi tạ ơn Chúa và Giáo hội vì đã có thể tiếp tục cuộc hành trình trong tư cách là Tổng phụ, dù quá bất toàn, mang theo nhiệm vụ mới này như Đức Giáo hoàng đã bày tỏ với chúng ta, nhưng cũng được làm phong phú thêm bởi những công cụ mục vụ mà chúng ta phát triển cùng nhau trong những ngày này.

Một đi chung cùng nhau! Cùng với tất cả những điểm khác biệt làm nên một cuộc đồng hành phong phú tốt đẹp của chúng ta. Có những thứ dị biệt gây ra sự chia rẽ, và nhờ ơn Chúa trợ giúp, chúng ta cần phải loại bỏ những sự dị biệt kiểu này. Nhưng cũng có những sự khác biệt làm gia tăng vẻ huy hoàng của bản giao hưởng trong Dòng chúng ta, và với những điều này chúng ta cần phải biết trân quý, yêu thương và tôn trọng lẫn nhau, với lòng tri ân.

Và lòng biết ơn cũng là lời cuối cùng của tôi khi kết thúc Tổng công nghị lần này. Biết ơn anh chị em đã hiện diện nơi đây, và cả những người không thể tham dự hoặc đã phải trở về cộng đoàn sớm hơn. Lòng biết ơn đối với tất cả những người hoạt động cho chương trình lớn lao này của Tổng công nghị: trước hết và trên hết là với cha Luca, Tổng quản lý, sau đó là các thành viên của ủy ban trụ bị, của các ủy ban khác nhau về các chủ đề khác nhau được xử lý, đối với người điều hành, đối với cha Anrê Mill, vì việc không mệt mỏi của ngài với tư cách là một công chứng viên! Cám ơn ban thư ký, bà Agnese, ông Piotr, bà Annemarie, và các biên dịch viên! Xin tri ân các chuyên gia đã đồng hành cùng chúng tôi! Biết ơn những người đã làm tốt đẹp cho phụng vụ của chúng ta! Biết ơn những người đã chào đón và phục vụ chúng tôi trong ngôi nhà này! Biết ơn Viện phụ Vladimir, vì sự điều trị y tế kịp thời mà ngài đã giúp bảo vệ chúng ta và cũng cứu chữa chúng ta khỏi dịch Covid [trong kỳ Tổng công nghị]!

Tôi cũng tràn đầy lòng biết ơn đối với toàn thể các thành viên tân Hội đồng Cố vấn đã được ban cho tôi, tuy nhiên không quên lòng biết ơn đối với các nghị viên sắp mãn nhiệm, vì đã phục vụ Dòng trong nhiều năm, cách riêng là Viện mẫu Hildegard, Viện phụ Vladimir, Viện mẫu Kandida, chỉ tạm thời nêu tên ba vị trên đây!

Cũng xin biết ơn các thành viên tân Thượng Hội đồng mà chúng ta đã bầu chọn, trong đó nhiều lực lượng trẻ trung, sẽ có thể làm tươi mới tính năng động của Thượng Hội đồng trong cuộc hành trình của chúng ta.

Tạ ơn Đức Trinh Nữ Maria, đáng đã che chở chúng ta với sự chuyển cầu của Mẹ, và tạ ơn các thánh nam nữ, các đáng đã đặc biệt chuyển cầu cho chúng ta trong những ngày này!

Trên hết, chúng ta hãy luôn tạ ơn Thiên Chúa, trung thành với những hồng ân của Người, Đáng sẽ không ngừng kêu gọi và sai chúng ta ra đi sống đặc sủng Kitô trong Giáo hội và cho Giáo hội!

Như Đức Giáo hoàng Phanxicô đã mời gọi chúng ta rằng: chúng ta hãy chiêm ngắm Chúa Kitô, chúng ta hãy quan sát Chúa Kitô! Chúng ta đừng dán mắt vào chính mình, và đừng soi mói lẫn nhau! Hoặc nếu chúng ta có làm như vậy, thì chúng ta hãy làm điều đó cốt để nhận ra Chúa Giêsu hiện diện trong từng người anh chị em chúng ta, Đáng chính là vẻ huy hoàng đích thực trên mọi khuôn mặt, trên mọi cuộc đời; Đáng chính là niềm vui đích thực của mọi cuộc gặp gỡ giữa chúng ta cũng như đối với tất cả mọi người!